

نویسنده: بونی کرسستین (Bonnie Kristian).
منبع و تاریخ نشر: انتی وار « 2021-03-23 ».
برگردان: پوهندوی دوکتور سید حسام «مل» .

ما نمیتوانیم در افغانستان موفق شویم؛ بهترین اقدام «بایدن» اینست که با مهلت تعیین شده توسط «ترامپ» در اول ماه می افغانستان را ترک کند

We can't succeed in Afghanistan. Biden's best move is to leave by Trump's May 1 deadline.

«بایدن» میتواند بگوید که توافق یا معامله انجام شده و دست های او بسته شده است و او میخواهد ایالات متحده یک شریک قابل اعتماد در مذاکره باشد و او میتواند «ترامپ» را مقصر هرگونه عقب نشینی بداند

Biden can say the deal was done, his hands were tied and he wants to US to be a reliable negotiation partner and he can blame Trump's for any setback

بر اساس جدول تعیین شده زمانی قرار است که جنگ ایالات متحده در افغانستان در اول ماه می پایان یابد؛ چونکه گفته میشود که معامله در مذاکره با طالبان «**زلمی خلیل زاد**» نماینده ویژه ای ایالات متحده برای افغانستان که توسط دولت «**دونالد ترامپ**» منصوب شد و ادامه ماموریت اش توسط رییس جمهور «**جو بایدن**» حفظ شد صورت گرفته است پس اگر این مهلت تعیین شده خروج نیروهای آمریکایی از افغانستان رعایت شود؛ ایالات متحده طولانی ترین جنگ شرم آور ما را که چند ماه به سالگرد دودهه حمله آمریکا به افغانستان مانده است به پایان میرساند. آیا این مهلت تعیین شده خروج نیروهای آمریکایی از افغانستان رعایت خواهد شود و یا که آیا صورت خواهد گرفت؟ پاسخی است که اداره **جو بایدن** را شوکه کرده و رییس جمهور این مهلت تعیین شده مبنی بر خروج نیروهای آمریکایی را از افغانستان سخت و مشکل خواند و طی این هفته فاش شد مبنی بر اینکه رد پای ایالات متحده در افغانستان تقریباً «50» فیصد بزرگتر از آن است که پیش از این تصور می شد { «3500» سرباز به عوض «2500» سرباز } به این معنی است که لجستیک خروج اندکی پیچیده تر از آنچه پیش بینی شده است خواهد بود. در همین حال اصرار و یا کوبیدن بر طبل و یا افشاکردن ترک نیروهای آمریکایی از افغانستان خیلی زود است و شاید ثابت ترین ضرب و شتم سیاست ایالات متحده برای پیش از «19» سال و دربرگیرنده دوران و یا زعامت چهار رییس جمهور؛ برترین ترین رشد و نمو همچو سیاست با شد.

«**بایدن**» آن را نادیده باید بگیرد چونکه وی بعنوان عضو دولت «**بارک اوباما**» دارای صدای تقابل و مقاومت بود و این مهلت ارثی به وی اجازه میدهد که وعده خود را با به پایان رساندن این جنگ بجا کند.

فرصتی بی نظیر برای «**بایدن**»

خروج ایالات متحده از افغانستان هرگز هموار نخواهد بود، اما حفظ این توافق بهترین گزینه قابل پیش بینی است. این بیشترین شانس برای حفظ درجه همکاری طالبان است. این یک فرصت سیاسی منحصر به فرد به «**بایدن**» می دهد و مهمتر از همه، این کشوری یعنی ایالات متحده را از یک مداخله ضد تولید (counterproductive) ضد فاجعه خارج می کند که هرگز موفق نخواهد شد یا که دورنمای آن هرگز قابل تصور نبوده است.

همکاری طالبان برای عقب نشینی ایالات متحده مورد نیاز نیست، و پیش گویی در انتخاب سیاست های خارجی ما از روی خواسته های طالبان منطقی نیست یا این وجود، اگر بتوانیم با تعهد و پیمان طالبان به ایالات متحده برای کاهش خشونت و تثبیت سیاست افغانستان به توافق برسیم، باید این کار را بکنیم، و شکستن قول و قرار به مهلت اول ماه مه، این کار را غیر ممکن می کند.

این امر برای الهی دشوار نیست: شکستن قول و قرار به وعده ها سرعت دیپلماتیک را تسریع نمی کنند. علاوه بر این، طالبان خود نشان داده اند که به افتخار از تاریخ عزیمت «1» مه در واشنگتن چه مقدار سهام ذخیره می کنند. **نبیخ الله مجاهد**، سخنگوی طالبان در این ماه گفت، "هر گفتگوی جایگزین خارج از برنامه مذاکره **خلیل زاد** (و مذاکره در قطر ادامه دارد)" محکوم به شکست است.

سهیل شاهین، مذاکره کننده طالبان، جمعه هشدار داد که نیروهای آمریکایی نباید بیش از اول ماه مه در افغانستان بمانند: "چونکه، نوعی نقض توافق نامه خواهد بود. این نقض از طرف ما نخواهد بود. و در صورت نقض این تعهد آنها واکنش نشان خواهد داد"

وید آستین وزیر دفاع در کاخ ریاست جمهوری در کابل ، افغانستان ، در تاریخ بیست و یک مارس 2021 . کاخ ریاست جمهوری از طریق

احترام به این مهلت نیز به نفع منافع سیاسی داخلی «بایدن» است. ادعای هر موفقیتی می تواند باشد. وی می توانست وعده های تحقق یافته را اعلام کند و شواهد خروج از احترام خود به اراده مردم آمریکا را اعلام کند ، که بیشتر آنها می گویند جنگ در افغانستان ارزش جنگیدن نداشت و باید پایان یابد .

وزیر داخله کشور افغانستان « مسعود اندرابی » در این ماه گفت که او معتقد است "نیروهای امنیتی افغانستان کاملاً قادر به دفاع از مناطق تحت کنترل دولت مانند کابل و جلوگیری از پیشرفت طالبان پس از رفتن ایالات متحده هستند .

با این حال ، تا آنجا که عقب نشینی و عواقب ناخواسته خروج ایالات متحده وجود دارد - همانطور که مطمئناً ممکن است ، با توجه به اینکه افغانستان قبل از حمله آمریکا از نظر عملکرد داخلی در جنگ داخلی بود و پس از خروج ما نیز چنین خواهد ماند - « بایدن » می تواند کسانی را که مورد حمله قبلی خود قرار داده اند مقصر بداند. از این گذشته ، کاخ سفید می تواند توضیح دهد ، دولت **ترامپ** تاریخ را تعیین کرد! معامله انجام شد اگر «بایدن» خواستار احیای نام خوب و اشنگتن به عنوان یک شریک قابل اعتماد در مذاکره بود ، دستان وی بسته بود

آنچه این را برای تیم «بایدن» یک استدلال قوی می کند این واقعیت است. و یا حد اقل باید قوی باشد

شکست سرتاسری: همانطور که دولت ترامپ برنامه ریزی کرده است ، نیروها را عقب بکشید . گروه مطالعات افغانستان اشتباه می کند . اگر در اینجا من کمی بد بینا نه به نظر می رسم ، فقط به این دلیل است که موضوع درگیر جنگ بیهوده دو دهه ای است که با صرف هزینه های هنگفت ، بسیار کم نتیجه شده است . یاکه دستا وردها نظر به مصارفات کمتر است ما از طریق اعزام های کوچک و بزرگ ، « 18 » فرمانده و تریلیون دلار هزینه های زیادی انجام داده ایم که بخش عمده ای از این بدهی ها تأمین شده و به هدر رفته است . بیش از « 2000 » سرباز آمریکایی کشته و « 10 » برابر مجروح شده اند . تعداد تلفات غیر نظامیان افغان فقط بین سالهای { 2010 تا 2020 } بیش از « 100000 » نفر بوده است . و تلفات افغانها ، از جمله در پلیس و نیروهای امنیتی ، در سالهای اخیر با اوج گرفتن جنگ هوایی ایالات متحده ، به بالاترین سطح رسیده است

راه های بهتر برای کمک به زنان افغان .

و این برای چه؟ تأثیرات ناچیز بر امنیت ایالات متحده و سابقه ملت سازی و "گسترش دموکراسی" که اگر بین چنین غم انگیز نباشد، خنده آور خواهد بود. یکا برنامه ما در زمینه کمک به زنان و دختران افغانستان به ویژه ناگوار و ملالت انگیز است. در سال «2010»، دیپلمات آمریکایی ریچارد هولبروک در دفتر خاطرات خود نوشت «بایدن» به او گفت: "من پسر را به آنجا نمی فرستم که جان خود را به نیا بت از حقوق زنان به خطر بیندازد، این فقط کارایی نخواهد داشت، این چیزی نیست که آنها برای این هدف در آنجا هستند. یک دهه دیگر نشان داد که او در هر دو مورد نظر بحق داشت."

در واقع؛ همانطور که «بایدن» به خبرنگار هفته نامه «مواجهه به ملت = face the nation» مربوط به نهاد خبری سی بی اس «CBS» گفت: زنان و کودکانیایا مردم هر چا تحت آزار و اذیت قرار میگیرند یا که مواجه به تهدید و آسیب هستند ولی این شده نمیتواند که ارتش ایالات متحده هر مشکل داخلی کشورها را در سراسر جهان حل و فصل کند.

پس اگر ما میخواهیم که به زنان افغان کمک رسانیم لازم است که از سازمانها و نهاد های مربوطه آنها حمایت نمایم و یا که از زنان و اطفال افغان ها دعوت بعمل آوریم که بعنوان پناهنده به ایالات متحده تشریف آورند که این خود یک اقدام با منفعت بیشتر از بمباران روستاهای آن ها خواهد بود.

سوء استفاده از بکار گیری ارتش: بقدر کافی ممنون از فرهنگ خدمات شما در آمریکا؛ اینکه خیانت است نه میهن پرستی.

جارت بلانک، معاون اصلی و نماینده ویژه افغانستان و پاکستان در زمان دولت «اوباما»، استدلال می کند که هیچ راهی برای توجیه "هزینه های انسانی، استراتژیک و مالی" و ادامه حضور ما در افغانستان وجود ندارد: "زمان طولانی گذشته از اینکه اگر خطرات و مشکلات توافق یا مصالحه را با تسویه ای مذاکرات می پذیرفتیم اکنون به همچو پرابلهای شدید مواجه نمی بودیم" این مذاکرات در سال «2019» درست بود، زمانی که واشنگتن پست در ستون نظریات خود این مطلب را منتشر کرد. الان حتی ذکر آن بیشتر واقعی تر است.

اگر دولت «بایدن» توافق (1 مه) را به خطر بیندازد، طالبان از این خیانت برای توجیه خشونت بیشتر، هرج و مرج و شاید حتی رد کامل دیپلماسی استفاده می کنند. عراق نیست اگر بگویم لغو این مهلت می تواند منجر به حضور ایالات متحده در افغانستان اساساً بدون تغییر (یا حتی گسترش) در پایان دوره «بایدن» شود. این یک خطر قابل قبول نیست، به این معنی که اول ماه مه تاریخ ما برای آوردن همه نیروهای خود به خانه است.

چند سطر در مورد نویسنده:

بونی کریستین یکی از اعضای دفاعی اولویت ها است، در ویرایشگر The Week و ستون نویس در Christianity Today همکاری می کند. او را در توئیتر دنبال کنید BonnieKristian:

----- با تقدیم احترامات «2021-03-29»